

T. B. M. M.
İYİ PARTİ
GRUP BAŞKANLIĞI

Tarih: 21.03.2025

Sayı: 4026

26166

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili
TBMM Kâtip Üyesi

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanı Sayın Mahinur Özdemir GÖKTAŞ tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını; Anayasa'nın 98 ve İçtüzüğü'nün 96.maddeleri gereğince saygılarımla arz ederim.

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili
TBMM Kâtip Üyesi

Suçla Sürüklenen Çocuklarımız: Kırık Hayallerin Hikâyesi

Bir çocuğun gözlerindeki masumiyeti kaybolmuşsa, orada bir hikâye başlamıştır.

Hikâyenin kahramanı, kimi zaman yoksulluğun pençesinde bir sokak çocuğu, kimi zaman sevgisizliğin içinde kaybolmuş bir evlat, kimi zaman da aile düzeninin bozulduğu bir ortamda savrulmuş bir gençtir. Suça sürüklenen çocuklar, yalnızca bireysel hataların değil, toplumsal ihmallerin de kurbanıdır.

Bugün Ülkemizde, suça karışmış çocuklarımızın sayısı gün geçtikçe artıyor.

Onları bu yola iten en büyük nedenlerden biri, aile yapısındaki bozulmalar, ekonomik yetersizlikler ve Devletin sosyal koruma mekanizmalarındaki eksikliklerdir.

Çocukların suç işlemeye sürüklenmesini önlemek, onların elinden tutmak, Devletin en önemli sorumluluklarından biridir. Ancak, mevcut sistemin bu çocuklara gerçek anlamda sahip çıkmadığını, rehabilitasyon süreçlerinin yetersiz kaldığını ve cezalandırma anlayışının önleyici adımlardan daha baskın olduğunu görüyoruz.

Son yıllarda, aile yapısında ciddi sarsıntılar yaşanıyor.

Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı'nın "güçlü aile" söylemlerine rağmen, uygulamada çocukları ve aileyi koruyacak politikaların yeterince geliştirilemediği açıkça görülüyor. Artan boşanma oranları, ekonomik sıkıntılar nedeniyle parçalananan aileler, çocukların suça yönelmesinde önemli bir etken hâline geliyor.

Devlet, sosyal yardım politikalarıyla aileleri desteklediğini iddia etse de yoksulluğun derinleştiği, işsizliğin arttığı bir ortamda çocukların suçtan uzak tutulmasını beklemek, gerçekçi değil.

Özellikle AK Parti İktidarının, Türk Aile Yapısını korumak yerine, siyasi çıkarları doğrultusunda şekillendirdiği bir sosyal politika izlediği ortada. Aileyi gerçekten destekleyen politikalar yerine, popülist yaklaşımlar tercih edildi. Eğitim sisteminde yapılan değişiklikler, çocukları yalnızca akademik baskı altında bırakmakla kalmadı, sosyal hayattan da kopardı. Gençlerin gelişimine katkı sunacak sosyal programların eksikliği, onları suça karşı daha savunmasız hâle getirdi.

Bu noktada Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanı'na şu soruları yöneltmek istiyorum:

- 1) Suça sürüklenen çocukların sayısındaki artışı nasıl değerlendiriyorsunuz? Bu çocukların tekrar topluma kazandırılması için somut olarak hangi politikaları uyguluyorsunuz?
- 2) Son 10 yılda aile yapısında yaşanan bozulmaların farkında mısınız? Çocukları suça iten en büyük faktörlerden biri olan aile içi yoksulluk ve parçalanmayı önlemek için hangi önlemleri aldınız?
- 3) Aileyi korumaya yönelik politikalarınız, gerçekten çocukların ve ebeveynlerin ihtiyaçlarına cevap veriyor mu? Yoksa sadece “geleneksel aile” söylemi üzerinden mi şekillendiriliyor?
- 4) Suça sürüklenen çocukları sadece cezai süreçlerle mi ele alıyorsunuz? Yoksa rehabilitasyon, eğitim ve meslek edinme gibi uzun vadeli projeler üzerinde çalışıyor musunuz?
- 5) Çocukların suça bulaşmasını engellemek için, sosyal hizmet uzmanlarının ve psikologların sayısını artırmayı düşünüyor musunuz? Yoksa yalnızca polisiye tedbirlerle mi meseleyi çözmeye çalışıyorsunuz?

Çocuklarımız, bizim geleceğimiz.

Onları kaybettiğimizde, aslında kendi geleceğimizi de kaybediyoruz.

Devletin en büyük görevi, çocukları suçtan uzak tutacak sosyal destek mekanizmalarını geliştirmek, ailelerin parçalanmasını önlemek ve her çocuğa eşit fırsatlar sunmaktır.

Ancak görüyoruz ki, yıllardır sürdürülen politikalar, çocukları korumak yerine, daha da savunmasız hâle getiriyor.

Bu yüzden soruyoruz: Çocuklarımızı gerçekten önemsiyor musunuz? Yoksa sadece istatistiklerden ibaret mi görüyorsunuz onları?